

[Hauch.]

skal her sige, at det eneste Parti, der — umiddelbart efter, at Forslaget var omhyggeligt gennemdrøftet i Gruppen — tog Initiativet til at stille Ændringsforslag, var Partiet Venstre.

Man har gjort et stort Væsen ud af den Omstændighed, at Hovedretningslinierne i Søndagsbrevet var aftalt mellem de førnævnte Personer, og henvist til, at derefter maatte man kunne betragte det som givet, at dette Forslag kunde gennemføres i den foreliggende Skikkelse. Men jeg beder dog om, at det høje Tings Medlemmer vil være opmærksom paa, at der var det Forbehold, som ikke er uvæsentligt i noget Tilfælde, som i hvert Fald i det foreliggende ikke er uvæsentligt, nemlig at Partiet skulde give sin Tilslutning. Jeg tør maaske ogsaa i denne Forbindelse sige, at meget vilde have taget sig anderledes ud, dersom man ikke fra Pressens Side havde benyttet Lejligheden til, uden at kende de nærmere Enkeltheder i Forslaget, at gøre saa meget Væsen af Sagen. Jeg skal ikke bebrejde Pressen det, for den skal jo ogsaa leve, men dens Indsats i Retning af et positivt Resultat af dette Arbejde er i hvert Tilfælde ikke blevet forøget gennem den Maade, hvorpaa Sagen blev behandlet i Bladene.

Naturligvis maatte Partiet Venstre staa frit over for Behandlingen af Søndagsbrevets Indhold, og det er jo givet — det var Ministeriet ogsaa bekendt med — at dersom, der ikke havde været den særegne Forhistorie, saa vilde det være gaaet i dette Tilfælde, som det er gaaet i andre lignende Tilfælde her paa Rigsdagen, at man inden for Grupperne snakkede sig til Rette om, hvad man kunde gaa med til, og hvad man ikke kunde gaa med til. Der tilflyder ellers ikke Offentligheden noget som helst om, hvilke Uoverensstemmelser der maatte herske inden for de enkelte Grupper med Hensyn til at finde fælles Standpunkter, og saadan bør det ogsaa være, da det ellers bliver umuligt at føre Politik; saa bliver det hele en „polsk Rigsdag“. At der har været foreslaaet Ændringer, som Dr. Krag og jeg kunde have tænkt os at gaa med til, men som Partiet ikke kunde tænke sig at gaa med til, er en Sag for sig. Jeg skal nu i al Korthed gøre Rede for de Ændringsforslag, som af Venstre blev stillet til det omtalte Forslag.

Den første Ændring, som betyder noget, er den, der foreslaas indføjet i § 1, og som bestemmer, at ikke alle Debitorer faar Lettelsen; Forudsætningen for, at de skal kunne faa den, er, at de begærer den. Der er ikke

Tale om, at den skal *bevilges*, men der er Tale om, at de skal *begære* den. Man kunde nemlig tænke sig det Tilfælde, der ligger meget nær, at der var nogle, som vilde sige, at de ikke ønskede at faa deres normale Gældsforhold torrykket ved Gennemførelsen af en saadan Lov, og de vil altsaa kunne blive ganske uberørt af Loven. Det er den første, om jeg saa maa sige, væsentlige Ændring, der toreslaas.

Den anden Ændring, som jeg ønsker at nævne, angaar § 2, idet man i 1ste Stykke af § 2 foreslaar en Tilføjelse, som siger, at ikke alene, naar det drejer sig om Skyldnerens Ægtefælle, Børn eller Svigerbørn, skal fremtidige Ejere kunne bevare Lettelsen, men hvor særlige Omstændigheder maatte tale derfor og Indenrigsministerens Billigelse kan erhverves, vil ogsaa en anden ny Ejer kunne opnaa en Lettelse, der svarer til den, den hidtidige Ejer har faaet.

§ 3 skal efter Venstres Forslag udgaa. Den handler, som nævnt, om, at der gives Husmandskreditforeningerne en Særstilling i Sammenligning med de øvrige Kreditforeninger, men der er tillige i Paragraffen en Bestemmelse om, at der kan ydes Hjælp af Hensyn til den Forpligtelse, som Staten har over for de Kreditforeningsserier, der har dobbeltmøntede Obligationer. Naar vi har foreslaaet, at dette udgaa, ligger deri en Tilkendegivelse af, at det er Partiets Mening, at der skal skabes en Mulighed, som er ens for alle Debitorer, uden Hensyn til, om de er Gaardmænd eller Husmænd, men vi har stillet i Udsigt — det finder Udtryk i Betænkningen, og det har ogsaa fundet Udtryk i den Forhandling, der har fundet Sted i Udvalget —, at vi vil medvirke til Gennemførelse af en Lov, som ordner dette særlige Forhold vedrørende de dobbeltmøntede Serier. Det samme gælder i øvrigt Det konservative Folkeparti. Dette staa vi naturligvis ved, og det staa altsaa den høje Regering frit for at fremsætte et saadant Forslag; den vil kunne paaregne et saadant Forslag gennemført af Rigsdagen.

Til § 4 har Venstre foreslaaet en Ændring, som gaar ud paa, at Fonden til Støtte af Kreditforeningernes Serier udgaa, idet den Lempelse, som Landmændene faar, skal tilbagebetales. Det skulde den ogsaa efter Søndagsbrevets Forslag; der er bare den Forskel paa Venstres Ændringsforslag og Søndagsbrevets Forslag, at det nu bliver en Forstrækning fra Statskassen, en Forstrækning, som skal tilbagebetales paa det Tidspunkt, da det hele afvikles, og det vil nogenlunde komme til at svare til en Termis Ydelse, naar Debitor har modtaget en